

บทคัดย่อ

เส้นทางหลวงพระบาง-อินโดจีน-มาเก๊า (Laos PDR-Indochina-Myanmar Route) เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ใหม่ที่กำลังได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อกระตุ้นความร่วมมือระหว่าง ลาว-ไทย-พม่า ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้ง 3 ประเทศมีจุดเชื่อมต่อระหว่างพรมแดนที่มีการทำการค้า การลงทุนร่วมกัน รวมถึงการถ่ายทอดลักษณะความเป็นอยู่ วัฒนธรรม และการแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมและทำให้เกิดการเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ ซึ่งงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทรัพยากร เส้นทาง โครงสร้างพื้นฐาน เส้นทาง กฎระเบียบ และข้อกำหนดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 แขวงหลวงพระบางอยู่ทางภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รัฐกะเหรี่ยง และรัฐมอญในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวจากระบบฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ตที่มีการจัดตั้งสถานที่สำคัญที่เชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่นและการสร้างระบบรักษาความปลอดภัยของการเชื่อมโยงข้อมูลทางด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์โฆษณาและการสื่อสารตลอดจนการประเมินผลการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ระดับความพึงพอใจต่อโครงการผ่านแบบสอบถามและเพื่อประเมินผลหลังจากการใช้งานของโครงการหรือกิจกรรมย่อย สำหรับการประเมินเส้นทางท่องเที่ยว LIMR พบว่า ศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและการบริการการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะมีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการท่องเที่ยวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางในช่วงระยะเวลาสั้นๆ สามารถเดินทางได้สะดวกแต่อาจไม่ดีเท่าที่ควร แต่สภาพบรรยากาศของสิ่งแวดล้อมในการเดินทางเหมาะสำหรับการเดินทางโดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สรุปผลการวิจัยสำหรับยุทธศาสตร์และข้อเสนอเชิงนโยบาย การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ประเด็นสำคัญคือต้องสามารถจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น เช่น ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า การจัดการขยะ ที่จอดรถ ระบบสื่อสารคมนาคม ที่พักโรงแรม ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึกให้พอเพียงกับจำนวนนักท่องเที่ยว รวมถึงต้องควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวตลอดจนปัญหาและผลกระทบที่จะตามมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ และจัดประชุมเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณะ

Abstract

The Laos PDR-Indochina-Myanmar Route (LIMR) is a new strategic road being developed to stimulate cooperation between three countries in the economic, social and cultural development. A connection point is a border trade, investment including the sharing of cultural well-being and resources. In addition, also promotes and connects economic growth to economic development of each area. The purpose of this research aims to study tourism resources, infrastructure, routes, rules and regulations in Lower Northern Provincial Cluster 1 of Thailand (Phitsanulok, Uttaradit, Tak, Sukhothai and Phetchabun), Luang Prabang Province in northern Laos PDR, Kayin and Mon State in Myanmar. The development of tourism route the accessibility of tourist attractions, internet database systems, the establishment of landmarks that are linked to local communities and security systems, the tourism activity network, the printed media, advertisements and communication, as well as the assessment of tourists' satisfaction towards the project through questionnaire and to evaluate the results after the implementations of the project or sub-activities. For the LIMR route were found that the potential of infrastructure, facilities and tourism services are likely to have adequate capacity to accommodate both quantitative and qualitative tourism. In short, the destinations to which it is easy to travel may not be good but the environmental impact of transport is suitable for travel especially ecotourism. In conclusion, concerning the strategy and policy suggestions for the development of the tourism route, the major concern is to provide and manage infrastructures such as roads, water supply, electricity, garbage management, parking area, telecommunication system, accommodations, restaurants and souvenir shops in order to support the tourists. Moreover, there must be the control over the number of tourists in the area, as well as other issues and effects from the development of the tourism in the area. There must also be meetings held for publicizing the findings from the research.